Stev. 170. V Trstu, v torek, 20. junija 1916. Letnik XLI.

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv Frančiška Asiškega št. 20, I. nadstr. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo in rokopisi se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. Lastnik konsorcij lista „Edinosti". — Tisk tiskarne „Edinosti", vpisane zadruge z omejenim poročtvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave štev. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto . . . . . K 24.—
Za pol leta . . . . . „ 12.—
za tri mesece . . . . . „ 6.—
za nedeljsko izdajo za celo leto . . . . . „ 5.20
za pol leta . . . . . „ 2.60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti" se prodajajo po 6 vinarjev. zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov . . . . . mm po 10 vin.
Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov . . . . . mm po 20 vin.
Oglasi v tekstu lista do pet vrst . . . . . K 20.—
vsaka nadaljna vrsta . . . . . „ 2.—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inseratni oddelek „Edinosti". Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti". — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inseratni oddelek se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnohranilični račun št. 841.652.

Pregled najnovejših dogodkov.

Ruska bojišča. — V severni Bukovini in vzhodni Galiciji nič posebnega. Severno Lopušnega, pri Gorohovem, Lokačih, zapadno Kolkov in ob Stohodu, sovražnik odbit.

Laška bojišča. — Na južnem delu doberdobske fronte srdit laški ogenj. Lahi pri Selcih odbiti. V severnem delu doberdobskega odseka boji z minami in ročnimi granatami. V Dolomitih ter med Brento in Astikom laški napadi odbiti. Južno Busibolla naš uspeh.

Zapadna bojišča. — Južno belgijsko-francoske meje do Somme živahni boji. Pred Verdunom siloviti artiljerijski boji. Francoski napadi odbiti.

Balkanska bojišča. — V Albaniji artiljerijski boji ob gornji Vojuši.

Turška bojišča. — Nič posebnega.

Naše uradno poročilo.

DUNAJ, 19. (Kor.) Uradno se razglaša: 19. junija 1916, opoldne.

Rusko bojišče. — V severni Bukovini in vzhodni Galiciji nič posebnih dogodkov. Severovzhodno Lopušnega je sovražnik napadel z veliko premočjo naše postojanke. Vrli pešpolk št. 44 je, podpiran po izbornem artiljerijskem učinkovanju, odbil devet členov globoke naskočne kolone brez zastavitve rezerv. Sovražnik je imel težke izgube. Izjalovil se je tudi v tem okolišu poizkušen nočni napad. Pri Gorohovem in Lokačih smo zavrnili močne ruske protinapade. Ob gornjem Stohodu smo pridobili tal.

Italijansko bojišče. — Snoči se je ponovil srditi italijanski ogenj proti našim postojankam med morjem in Gržami. Sovražnikov poizkus, da bi prodrl pri Selcih, je bil obrezuspešen takoj. V severnem odseku doberdobske planote živahni boji z minovkami in ročnimi granatami. Na dolomitski fronti se je izjalovil sovražni nočni napad pri Rufreddu. Na fronti med Brento in Astikom so naše čete zopet zavrnile številne laške sunke, med njimi močan napad severno hriba Monte Meletta. Južno Bussibola smo osvojili bližnji greben; trije sovražni protisunki so se izjalovili. V teh bojih smo zajeli nad 700 mož, med njimi 25 častnikov, 7 strojnih pušek in eno minovko.

Jugovzhodno bojišče. — Ob gornji Vojuši zadnje dni topovski boji.

Namestnik načelnika generalnega štaba:
pl. Höfer, fml.

Rusko uradno poročilo.

DUNAJ, 19. (Kor.) Iz vojnega tiskovnega stana se poroča: Poročilo ruskega generalnega štaba 16. junija: Nadaljujejo se boji armad južno Polesja. Naše čete so zadale sovražniku težke izgube. O bojih v raznih odsekih so dospele naslednje podrobnosti: V okolišu zapadno in jugozapadno Lucka je naša konjica še nadalje zasledovala sovražnika. V več za nas ugodnih bojih severozapadno Kremjenca so naše hrabre divizije generala Saharovega po srditem boju z energičnim sunkom vrgle sovražnika iz njegovih utrjenih postojank med Kozinom in Tarnovsko, jugovzhodno Kozina. Eden naših mladih polkov pod vodstvom polkovnika Tatarovega je po silovitem boju udrl čez potok, kjer je segala voda do brade. Ena stotnija je zašla na zelo globoko mesto in se je utopila. Hrabrost naših vojakov in častnikov je pognala sovražnika v beg. Zajeli smo dva topa, veliko strojnih pušek in tisoče patron ter ogromne zaloge bodičaste žice. Naša pehota, mogočno podpirana po artiljeriji, se je s srditim naskokom polastila Rostoškega gozda, 10 km južno Novo Počajevega. Zaradi junaških napadov čet generala Čerbačevega so Avstrijci včeraj zapustili svoje postojanke v okolišu Hajvoronke in Grislovdov, 8'5 km južnovzhodno Hajvoronke. Na zapadnem bregu Stripe, severozapadno Bučača se nadaljuje boj z Avstrijci in nemškimi pomožnimi četami.

Sovražni letalec je metal bombe na Tarnopol.

Ob Dvini in dalje proti jugu proti Polesju artiljerijski in pehotni ogenj. Naša artiljerija je včeraj silovito obstreljevala sovražne postojanke v okolišu Dvinskega. Sovražni napadni poizkusi proti nekaterim odsekom so se popolnoma izjalovili v našem ognju.

Italijansko uradno poročilo.

DUNAJ, 19. (Kor.) Iz vojnega tiskovnega stana se poroča: Poročilo italijanskega generalnega štaba 17. junija: Med Adižo in Asiagom močno delovanje obojestranske artiljerije. Na planoti Sette Comuni srditi boji z zmagovitim izidom za nas. Jugozapadno Asiaga je sovražnik po srditem obstreljevanju naših postojank med Monte Pau in Bosconom trikrat napadel Monte Lemerle. S ponovnimi krvavimi napori se je posrečilo pehoti za trenutek doseči vrh hriba; toda pognali smo jo z besnim protinapadom. Severozapadno Asiaga so naše čete med dolino Frenzella in marcesinsko kotlino pričele krepko prodirati. Po premaganju vseh ovir, ki jih je delalo težavno ozemlje, utrdbe in po močni artiljeriji podpirani sovražni odpor, se jim je posrečilo, da so napredovale na gornjem koncu doline Frenzella na vrhovih Fiore in Castel Gomberto ter zapadno Marcesine. Večje uspehe smo dosegli na desnem krilu, kjer so naši hrabri alpinci osvojili močne postojanke pri Malgi Fossetti in na hribu Monte Mazari, zadali sovražniku težke izgube ter mu vzeli 203 može, eno popolno baterijo in šest topov, štiri strojne puške ter bogat plen orožja in municije. V Karniji in ob Soči artiljerijske akcije in delovanje manjših oddelkov. Sovražni letalci so metali bombe na ozemlje med dolnjo Sočo in Livenzo ter na Padovo. Tri osebe so bile mrtve, 8 ranjenih in malo škode. 15. junija je šest naših capronijcev zelo uspešno obmetalo z bombami železniško postajo Matarello v Adiški dolini. Včeraj so močna brodovja 37 capronijcev in farmanovcev vrgla 160 bomb na sovražna nastanišča severno Asiaga in ob dolini Nos. Vsa naša letala so se vrnila nepoškodovana. V zračnem boju nad Lavisom v Lagarinski dolini vzhodno Asiaga ste bili dve sovražni letali vrženi na tla.

Nemško uradno poročilo.

BEROLIN, 19. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 19. junija 1916.

Zapadno bojišče. — Južno belgijsko-francoske meje do Somme je trajalo dalje živahno bojno delovanje. Francoski napad z ročnimi granatami pri Chavenge, vzhodno Vaillyja, je bil zavrnjen. Nemška razstrelba na griču La Fille morte v Argonih je imela dober uspeh. V okolišu Moze so topovski boji oživeli šele proti večeru. Ponoči so ob »Mrtvem možu« in zapadno odtod ter v frontnem odseku thiaumontskega gozda do trdnjave Vaux dosegli veliko silovitost. Kakor se poroča naknadno, je bil v noči na 18. t. m. ob thiaumontskem gozdu zavrnjen sovražni sunek; nadaljne napadne poizkuse je včeraj obrezuspešil naš ogenj. V bojih obeh zadnjih dni smo ujeli tu 100 Francozov. Več nočnih sovražnih napadnih podjetij v fuminskem gozdu smo vselej gladko odbili v boju z ročnimi granatami. Po en angleški dvokrovnik je pri Lensu in severno Arrasa v zračnem boju padel na zemljo. Oba letalca sta mrtva. Eno francosko letalo smo sestrelili zapadno Argonov. Nemško letalsko brodovje je napadlo železniške naprave in vojaške tovarne v Baccaratu in Raon l' Etape.

Vzhodno bojišče. — Na severnem delu fronte nič posebnih dogodkov. Na železniško progo Ljahevići—Luninjec, po kateri so se vozili vojaški transporti, je bilo vrženih veliko bomb. Pri armadni skupini generala pl. Linsingena so bili ob Stiru zapadno Kolkov in ob Stohodu v okolišu železnice Kovel—Rovno odbiti ruski napadi deloma z uspešnimi protisunki. Severozapadno Lucka so naše čete v bojih, ki se vrše ugodno za nas. Število ujetnikov in plena se je zvišalo. Jugozapadno Lucka napadajo Rusi proti Gorohovemu. Pri armadi generala grofa Bothmerja je položaj neizpremenjen.

Balkansko bojišče. — Nič novega.

Vrhovno armadno vodstvo.

S turških bojišč.

CARIGRAD, 18. (Agence Tel. Milli.) Glavni stan javlja:

Iraška fronta. — Nobene izpremembe.

Kavkaška fronta. — Na desnem krilu nič pomembnih dogodkov. V središču krajevno obojestransko pehotno in artiljerijsko streljanje. Na levem krilu so naši poizvedovalni oddelki zasedli nekoliko sovražnih predstražnih postojank, ko so z izgubami pregnali njihove posadke.

Sovražno torpedovko in dve letali, ki smo jih opazili na višini otoka Kestena, je pregnal naš ogenj. Dve naši letali, ki ste leteli čez otok Tenedos, ste z uspehom metali bombe na tamkajšnje naprave in ste se vrnili nepoškodovani. Z ostalih front se ne da poročati nič.

Boji v Mezopotamiji.

LONDON, 18. (Kor.) Vrhovni poveljnik v Mezopotamiji, general Lake, poroča: V noči na 17. junija je sovražnik brez uspeha napadel z bombami naše jarke na sannajatski fronti.

Rusi in Angleži v Perziji.

PETROGRAD, 18. (Petrograjska brzojavna agencija. — Kor.) Brzojavka iz Teherana javlja, da je ekspedicijski zbor, ki ga je sestavila indijska vlada, dosegel Korno in da so bile zasedene vse količkaj pomembne točke v provinciji, da se bo vzdrževal mir v vsem ozemlju do Perzijskega zaliva in se prepreči sovražnikom, da bi vdrli v Beludžistan in Afganistan ter nahujskali prebivalstvo teh dežela proti Angleški. Zavezniki imajo sedaj ves južni del Perzije, ki tvori njihovo interesno ozemlje, trdno v rokah.

Angleški kralj angleškemu brodovju.

LONDON, 18. (Reuter. — Kor.) Kralj Jurij je pri zadnjem posetu velikega brodovja pri paradi moštva raznih ladij imel nagovor, v katerem je rekel med drugim: »Skoraj dve leti ste z vzorno potrpežljivostjo čakali prilike, da se v bitki srečate s sovražnim brodovjem. Razumem, kako veliko olajšanje ste morali občutiti, ko ste čuli 31. majnika, da je sovražnik na vidiku. Neugodno vreme in tema, ki je nastopila, sta preprečila popoln uspeh, toda storili ste vse, kar je bilo mogoče ob danih okoliščinah. Pognali ste sovražnika v njegova pristanišča in ste slavnim tradicijam angleškega brodovja dodali nov list.« Kralj je ob koncu poseta poslal vrhovnemu poveljniku velikega brodovja brzojavno čestitko.

Nemiri v Dublinu.

LONDON, 18. (Kor.) Kakor javlja Reuterjev urad, je včeraj prišlo v Dublinu do nemirov, ko je policija nastopila proti obhodu, ki se je z republikansko zastavo vrnil s sinnfinske svečanosti za dvema pred kratkim usmrčenima sinnfincema. Trije policijski uradniki so bili ranjeni; sedem oseb je bilo aretiranih.

Blokada Grške poostrena.

MILAN, 18. (Kor.) »Corriere della Sera« javlja iz Aten: Blokada Grške se je poostrila. Angleške in francoske ladje ne prepuščajo tudi dovoza žita. Položaj se poslabšuje.

Letalsko delovanje na solunski fronti.

AMSTERDAM, 19. (Kor.) Po nekem tukajšnjem listu poročajo »Times«, da so bili letalci obeh sovražnih strani zelo delavni. Sovražni letalci so obmetavali obojestransko obrežje Vardarja z bombami, dočim so zavezniki obmetavali z bombami Bitolj, Veleš, Petrić in Dojran. — Angleški letalci skoro vsak dan napadajo z otoka Tasa bolgarsko ozemlje pri Ksantiju in Porto Lagosu. Obmetavali so tudi sovražni tabor ob Mestri z bombami in povzročili velike požarje.

Boji v vzhodni Afriki.

LAURENZO MARQUEZ, 17. (Havas. — Kor.) Uradno se poroča, da so Nemci napadli portugalsko mejno stražo pri Unde.

Amerikansko-mehikanski spor.

WASHINGTON, 18. (Reuter. — Kor.) Predsednik Wilson je milico vseh posameznih držav poklical v službo ob mehikanski meji.

Povodom smrti pl. Moltkeja.

BEROLIN, 19. (Kor.) Cesar Viljem je poslal vdovi umrlega generalnega polkovnika pl. Moltkeja sledečo brzojavko: »Dobil sem ravnokar pretresljivo vest o nenadni smrti Vašega soproga. Zmanjkuje mi besed, da bi dal polnega izraza mojim čustvom. Z globoko žalostjo se spominjam njegove bolezni začetkom vojne, koje sijajna priprava je bila vsebina njegovega neumornega delovanja kot načelnika generalnega štaba armade. Domovina ne pozabi njega velikih zaslug. Dokler bom živel, obdržim v hvaležnem spominu, kaj je bil ta odkritosrčni in modri mož z zlatim značajem in gorkim, zvestim srcem zame in za armado. V iskreni žalosti izrekam Vam in Vaši deci svoje prisrčno sožalje. Vem, da sem izgubil v njem resničnega prijatelja.

Viljem I. R.«

Sožalna brzojavka nemškega prestolonaslednika se glasi: »Z odkritosrčnim obžalovanjem čujem ravnokar vest o nenadni smrti od mene tako visoko čislanega nekdanjega šefa, ki mi je bil vsikdar udan prijatelj in dober svetovalec. Zagotavljam Vašo ekscelenco svojega globoko občutnega sožalja. Svojemu nekdanjemu generalštabnemu šefu bom ohranil za zmerom hvaležen, časten spomin.

Viljem, prestolonaslednik.

Nadalje so poslali v izvanredno toplem tonu sestavljene sožalne brzojavke: prestolonaslednica Cecilija, princa Avgust Viljem in Oskar Pruski, princ Henrik Pruski in načelnik generalnega štaba avstro-ogrske armade baron Conrad Hötzendorf. Cesarica je izrekla svoje najgloblje sožalje po svojem dvornem maršalu pl. Trothi.

Potopljene ladje.

KODANJ, 18. (Kor.) Kakor poročajo listi, je bilo tekom zadnjega viharja v Severnem morju na raznih mestih zapadne jutlandske obali naplavljenih veliko kosov v pomorski bitki pred Skagerakom potopljenih ladij, med njimi municijski zaboj s kovinsko ploščo, na kateri je bil napis »Queen Mary«, potem preproge in telovniki ter veliko ladijske oprave.

MARSEILLE, 18. (Kor.) Mali angleški parnik »Sardinia« se je potopil. Rešilo se je dvajset mož posadke.

RIM, 18. (Kor.) Agencija Stefani javlja, da sta bila potopljena italijanski parnik »Motia« in italijanska jadrnica »Australia«.

LONDON, 18. (Kor.) Lloydova agencija javlja: Španski parnik »Mandibil« se je potopil. Moštvo se je rešilo.

LONDON, 18. (Kor.) Lloydova agencija javlja: Angleški parnik »Gafsa« (3922 ton) je bil potopljen.

Potopljeni angleški rušilec.

LONDON, 17. (Reuter. — Kor.) Rušilec »Eden« je zadnjo noč zadel ob drugo ladjo in se je potopil. 31 mož se je rešilo. Kapitan in dva druga častnika se pogrešajo.

Pavliha grofu Stürgkhu.

Gospod ministrski predsednik!

Jaz sem Avstrijec.

Seveda domnevate, da bo poudarjanje mojega državljanskega svojstva uvod za kako pritožbo. In ta domneva je pravilna: res imamo pritožbo in sicer zelo resno.

Ekscelenca! Gotovo ravno tako pazljivo čitate časopise kot jaz. Torej Vam najbrž ni ostalo neznano, da je minister zunanjih stvari baron Burian, pred nekoliko dnevi po grofu Tiszi podal ogrskemu parlametu in tako vsemu ogrskemu svetu zelo važno sporočilo. To sporočilo, ali pravzaprav način, kako so izvedeli zanje Avstrijci, me je vznevoljilo. Vznevoljilo me je tako, da moram s stvarjo na dan. To je en vzrok, da Vam pišem. Drugi vzrok pa je, ker mislim, da bi Vam mogel dati dragocen svet.

Torej k stvari,

Baron Burian je skupni minister. Če ima skupni minister kaj povedati javnosti, mora — tako namreč pravijo — iti v delegacije. Kaj naj se pa stori, če nastane potreba, da je treba govoriti ravno v času, ko delegacije ne zborujejo? Na to vprašanje juristi skupnosti ne vedo odgovora, in baron Burian je moral, ko je želel govoriti javno o konferenčnih mislih, poizkusiti rešitev tega vprašanja sam. Rešitev, kakor jo je našel — da si je namreč grofa Tiszo v ogrskem parlamentu izbral za svoje govorilo — je bila samo polovična rešitev, namreč ogrska. Govoril je samo Ogrom. Sicer smo v Avstriji izvedeli čisto natančno, kaj je povedal, toda za to ne gre. **Glavna stvar ni, da izvemo, kaj govori kak skupni minister, temveč da govori nam.** Kajti edino le v tem je priznanje enakopravnosti Avstrije.

Vem pa seveda, da baron Burian nikakor ne misli na to, da bi ravnal z Avstrijo kot z državo, ki bi imela manjša prava. Prav gotovo bi bil izjavo, ki jo je dal podati po grofu Tiszi, dal podati tudi po Vas, ekscelenca, če bi bil naš državni zbor ravno sedaj slučajno zboroval. Toda mučna pa je stvar vendarle za nas. In zato mislim, da naj bi se Burianova izjava vendar tudi še nam sporočila v dostojni, pomenu Avstrije primerni obliki.

S tem nikakor nočem reči, da naj se skliče naš avstrijski državni zbor. Vem, da je v državnozborskem poslopju nameščena bolnišnica, kar bi kak zlobnež morda hotel smatrati celo za namigovanje na naše avstrijske ustavne razmere, vem da bi bilo veliko poslancev preprečenih, da ne bi mogli priti, in da končno državnega zbora tudi ni mogoče sklicati samo za to, da bi vzel na znanje izjavo, ki jo je bilo čitati že v vsem tuzemskem in inozemskem časopisju.

Toda nekaj drugega bi mogel storiti Vi, ekscelenca, namreč kar storite vselej, če se mora kaka stvar rešiti ravno tedaj, kadar državni zbor ni zbran: mogel bi nam sporočiti Burianovo izjavo potom § 14. To bi bilo oficijelno, bilo bi svečanostno, bi izražalo na najjasnejši način našo enakovrednost napram Ogrski, skratka, taka zasilna naredba bi dala narodom Avstrije vse, kar v tej stvari po pravici morejo zahtevati. In to bi tudi — ne pozabite tega, ekscelenca! — osvobodilo Vašo vlado iz nekoliko nerodnega položaja, v katerega je zašla zaradi enostranske Burianove izjave napram ogrski vladi.

Vem, da imate, ekscelenca, tanko vest in da uporabljate § 14. skrajno nerad, ker se nočete izogibati samo vsake resnične kršitve ustave, temveč tudi dejstvu, da bi se le videlo, kot da se krši ustava. Toda proti zasilni naredbi, kakor jo želim jaz, pa tudi najzlobnejša zloba ne bo mogla uveljaviti nobenega ustavnopravnega pomisleka. Dajte nam torej to naredbo, ekscelenca! S tem nam date, nočem reči ravno, enakovrednost z Ogrsko, kajti le-te se ni doteknil nihče, toda zavest te enakovrednosti. Naredba bi bila samo simbol, toda državnik, kot ste Vi, ve, kakega pomena so simboli v življenju narodov in držav. Kaj ne, torej dobimo tako naredbo?

Najvdanejši
Pavliha.

(»Arbeiter Zeitung«.)

Prosimo slovenskih, hrvatskih in čeških knjig za naše ranjene in bolne junake ter za one v okopih. Pošljejo naj se v Narodni dom.

Pregledovanje črnovojniških obvezancev

C. kr. namestništveni svetnik razglaša:

Izpreminjevaje razglas, izdan 20. 5. 1916, se morajo črnovojni obvezanci »t u j c i« predstaviti za prebiranje od 21. t. m. dalje v naslednjem redu:

21. junija 1916 št. legitim. list. 601— 900
izvan teh štev. 2151—2200
23. junija 1916 št. legitim. list. 901—1200
izvan teh štev. 2201—2250
24. junija 1916 št. legitim. list 1201—1500
izvan teh štev. 2251—2300
25. junija 1916 št. legitim. list. 1501—1800
izvan teh štev. 2301 in višja
26. junija 1916 št. legitim. list. 1801—2150

Trst, 19. junija 1916.

Dr. Fabrizi l. r.

Proslava 50-letnice bitke pri Visu v Pazinu.

(Dopis.)

V Pazinu obstoji odbor za aprovizacijo državnih, deželnih in občinskih nameščencev. Po inicijativi tega odbora se pripravlja v Pazinu slavje, kakršnjega Pazin morda še ni doživel. Rečeni odbor je v svoji seji dne 30. maja sklenil, da proslavi petdesetletnico slavne bitke pod Visom ter je imel dne 4. junija splošno sejo, v katero so bili povabljeni predstavitelji vseh lokalnih državnih, vojaških, deželnih in občinskih uradov in šol. Sodna dvorana je bila natlačeno polna. Povabljence je pozdravil g. profesor Monti kot podpredsednik izvrševalnega odbora ter je zaprosil, naj se opraviči odsotnost g. predsednika odbora Maksa Černeta, I. državnega pravdnika.

Potem je govornik v lepem govoru naglašal, da je cilj današnje seje ta, da se sestavi odbor za proslavo petdesetletnice slavne viške bitke. Ta svečanost bodi izraz patrijotičnega čustva, a k temu imej tudi humanitaren namen. V centrumu Istre, v mestu Pazinu, ki je srce dežele, naj se da izraza zmagi naše mornarice nad tedanjim nadmočnim sovražnikom in to ravno sedaj, v času, ko si naše slavne čete nabirajo lovorike na ozemlju zakletega sovražnika, ki bi nam hotel odtrgati mile obali in biserno morje, ki spaja pobratinsko Dalmacijo s krasotico Istro. V srcu Istre hočemo proslaviti petdesetletnico viške bitke, kajti od onega dne je nastala za našo slavno mornarico nova era, iz Tegetthoja se je vzbudil nov duh v naši mornarici, ki klije iz spominov njegovih zmag.

Svečanost gre tudi za tem, da pokaže vsem narodnostim v Istri bratstvo in ljubezen za skupno stvar, delo in korist, da ponudi priliko vsakomur, da položi svoj prispevek v dober namen avstrijskega Rdečega križa, ki mu pripada velika in težka naloga v tej svetovni vojni.

Da se vsa pazinska okolica združi in odzove z udeležbo na tej svečanosti, ki se bo vršila **v Pazinu dne 23. julija 1916** — to je gotovo, ker sta pazinska okolica in mesto znala tudi v minolosti dajati odduška rodoljubnosti, ali pričakuje se tudi, da se svečanosti udeleži vsa Istra.

Kakor se »Vis« ponosno dviga v sredini Jadrana, kakor da se s svojega »Huma« zaničljivo roga verolomni Italiji, tako hoče Pazin onega dne napraviti viško slavje svojim ter pokazati Dalmaciji: da radost viške zmage ni samo radost naše posestrime, marveč tudi naša, kakor tudi vse monarhije.

Program svečanosti se pripravlja in je že v naprej določen, da bo enostavna v troških, ali velika po namenu in dohodku, za kar nam jamči sestava odbora in poedinih skupin.

Odbor za proslavo 50-letnice viške bitke v korist avstrijskega Rdečega križa v Pazinu sestavljajo: Pokrovitelji: g. upravitelj c. k. okrajnega glavarstva Luković z gospo, g. c. in kr. nadporočnik in krajni vojaški zapovednik Kolal, gospod župan, odvetnik dr. Kurelić z gospo, g. predsednik občinskega upravnega sveta, odvetnik dr. Costantini. — Odbor: predsednik c. k. I. državni pravdnik Makso Černe, podpredsednik lekarnar Ghersetich, tajnika c. k. predstojnik pisarne c. k. okrožne sodnije Simon Vitanović in c. k. azistent dom. evid. Cioli; veletržec B. Milotich, blagajnik, c. k. upravitelj davkarije V. Mrach, revizor, bančni upravitelj Cuvančić računovodja. — Pododbor za sestavo gospejnega odbora: c. k. namestniški vežbenik Ceolin, kr. ogrski dom. nadporočnik in zapovednik vojne cenzure Szahmeiszter, c. in k. nadporočnik dr. Rainer, c. k. okrajni komisar Ernst Karlavaris, c. k. profesor pl. Doroghy-Loterija: tajnik občinskega upravnega sveta g. Gherbetz, sodni oficijal g. Graber, veleposestnik g. Libert Runco, in c. k. profesor gosp. Schaup. — Glasba: g. prof. Snidersich in g. c. k. železniški adjunkt I. Mišon. — Zabavna pošta, šaljive igre in slično: g. prof. Kers, žel. adjunkt Mišon

poštni oficijal Peschler in prof. pl. Doroghy. Strelišče: g. c. in k. azistent dom. evid. Cioli. — Šotor za vino: g. c. k. sodni kancelist Covaz. Šotor za pivo: g. posestnik Ciro Raner. — Šotor za sadje, slaščice in cvetje: g. c. k. avskultant S. Rodić. Tehnični pododbor: gospodje c. k. svetnik inž. Dejak, inž. Gayer, inž. Hohenberger, stavbeni podjetnik Ulcich, c. k. cestarja Marušić in Orel. — Umetniški pododbor: gospoda prof. Šantel in prof. de Verneda. — Pododbor za vabila: c. k. nam. drž. pravdnika Zorzi, c. k. sodnik Korschner, c. k. davčni upravitelj Mrach in sodni ofic. Rodini.

Pozdravljajoč tako rodoljubno ustrojstvo, želimo dobrega uspeha z uverjenjem, da se doseže zaželjeni cilj — in to tembolj, ker že čujemo, da odbor ne štedi truda v to, da slavnost čim bolje uspe.

Razne politične vesti.

Šele v prevodu! »Arbeiter Zeitung« pripominja: »Baron Burian je mogel sicer v sredo govoriti le na usta grofa Tisze, vendar je bil to takorekoč — govor! In ker je bil to že prvi govor, ki ga je minister za vnanje stvari poklonil svetu, se sme pritožiti, da je bil v taki nemščini, da je mestoma naravnost nerazumljiv. Stvar je pač taka, da je bil govor sestavljen v nemščini, na to — za Tiszovo rabo — preveden na madjarščino, a se je potem za nemško javnost povrnil zopet kot prevod iz madjarščine na nemščino.« »Arbeiter Zeitung« navaja potem nekoliko izgledov, ki pokazujejo, da je zadnji prevod slab, in zaključuje slednjič: »Kolikor toliko mučno nam je, da moramo govore ministra — ki ga pač smemo po dveh tretjinah smatrati kot našega ministra — **sprejemati še le kot prevode!** — Opozarjamo na naše tozadevne refleksije v nedeljskem izdanju v rubriki »Položaj«.

Zaplemba imetja čez mejo pobeglih naših državljanov. Kakor je znano, je tržaško deželno sodišče te dni odredilo zaplembo premičnega in nepremičnega imetja »Piccolovega« lastnika, Teodorja Mayerja, bivšega tržaškega državnega poslanca dr. Jurija Pitacca, »Piccolovega« urednika dr. Atilija Tamara in goriškega notarja dr. Ballabena. Enako se je zgodilo tudi več maloruskim poslancem, odvetnikom in odvetniškim kandidatom v Galiciji in Bukovini. O tej stvari piše voditelj maloruskih državnih poslancev, dr. Konstantin Levicki: »Neue Freie Presse« je 9. t. m. objavila poročilo poljskih listov, da je bilo 23 odvetnikov in 11 odvetniških kandidatov iz Galicije in Bukovine, ki so pred izbruhom vojne ali tekom vojne zapustili svoja bivališča in so odtlej bivali zunaj monarhije, ne da bi bili opravičili svojo odsotnost, črtali iz imenika odvetnikov in odvetniških kandidatov. Med njimi se, kakor poročajo omenjeni listi, nahaja tudi državni poslanec dr. Teofil Okunijevski, odvetnik iz Horodenke, edini Ukrajinec, ki se pomotoma prišteva k »izključenim« odvetnikom. Stvar pa še ni rešena. Generalni prokurator je pač res predlagal, da naj se črta 23 odvetnikov in 11 odvetniških kandidatov iz Galicije in Bukovine, ki se nahajajo zunaj monarhije, toda najvišji sodni dvor še ni izrekel svoje razsodbe. Za kuratorja v inozemstvu se nahajajočih galiških in bukovinskih odvetnikov je bil postavljen dr. Edmund Kornfeld, ki v imenu odsotnih tovarišev v obzira vrednih slučajih podaja opravičevalne vzroke. Dr. Okunijevski je bival v Horodenki, ko je sovražnik nenadoma vdrl v vzhodno Galicijo. Preživel je tam tudi prve mesece vojne in se je v tem času zavzemal za civilno prebivalstvo svojega okraja proti preganjanjem s strani ruskih vojakov. Zato je prišel v nemilost pri poveljniku ruske armade, ki je operirala v tem okraju. Ko bi se naj bil v svrho uprave horodenske občine dodal ruskemu mestnemu poveljniku sosvet meščanov, je omenjeni poveljnik ruskih čet pismeno prepovedal sprejem dr. Okunijevskega v ta sosvet. Zaradi izgredov ruskega vojaštva proti civilnemu prebivalstvu je dr. Okunijevski osebno posredoval pri generalnem gubernatorju v Lvovu, a posledica je bila, da so ga kmalu nato aretirale vojaške oblasti v Horodenki. Kozaki so ga odpeljali v Zaleščike in potem v Tarnopol. Aretacija se je izvršila tako nenadoma in strogo, da se je moral brez denarja in zimske obleke v zimskem času odpeljati na kmetskem vozu. Odpeljali so ga v Rusijo in sicer ne kot tala, temveč kot sumljivega kaznjenca. Kje se nahaja sedaj, ni mogoče izvedeti. Ker ni od njega nobenega sporočila, ravnajo žnjim gotovo kot s političnosumljivim kaznjencem. Zato se tudi ne more opravičiti.

Domače vesti.

† **Nadzornik Mihael Zavadlal.** Dne 12. t. m. je umrl v Zadru naš rojak dvorni svetnik in nadzornik srednjih šol v Dalmaciji, Mihael Zavadlal. »Narodni list« piše, da je bil pokojnik izvrsten profesor. Napisal je več raznih jezikovnih študij. Kot nadzornik je zahteval red in disciplino, ali dičila ga je dobra narav in plemenito srce. To je odgovarjalo njegovi mehki slovenski naravi. Kjer je mogel, je storil dobro toliko profesorjem kolikor dijakom. V družabnem občevanju je bil izredno ljubeznjiv. Srečen je bil, če je mogel komu napraviti uslugo. Bil je dober Slovenec, čutil rodoljubno, a v Hrvatih je videl brate, pak je zato smatral Dalmacijo kot del svoje ožje domovine. Še kot dijak na vseučilišču je bil duša slovenskih dijaških društev. V svoji rodbini je bil najnežneji in najuzorneji soprog in oče. Odlikovan je bil z redom železne krone III. r. in komendo sv. Silvestra. Pokojni dvorni svetnik Zavadlal je bil doma iz Gorjanskega. Gimnazijo je absolviral v Gorici, a vseučilišče na Dunaju. Vsposobil se je za profesorja klasične filologije, slavistike, pedagogike, filozofije in nemškega in hrvatskega jezika. Kot suplent je služboval tudi na državnem gimnaziju v Trstu. Leta 1885. je bil imenovan za profesorja v Pazinu, kasneje v Celju, kjer je bil več let šolski nadzornik. Leta 1895. je prišel v Dalmacijo kot ravnatelj gimnazije v Dubrovniku. A leta 1898. je bil imenovai za šolskega nadzornika za srednje šole in je to službo vršil do konca svojega blagoslovljenega delovanja — do smrti. — Bodi vrlemu možu ohranjen blag spomin!

Raba deželnih jezikov pri deželnih uradih v Istri. Deželna upravna komisija v Poreču je dne 12. t. m. sprejela sklep, **da se ravnopravnost deželnih jezikov istre, zajamčena s členom 19. d. temeljnega zakona, izvede praktično v vseh deželnih uradih istrskih.** Glasom tega sklepa se imajo vse vloge, sestavljene v hrvatskem jeziku, izročene pri rečenih uradih, že od sedaj po možnosti in kolikor dopuščajo moči, vešče hrvatskemu jeziku, ki so sedaj na razpolago, tudi reševati v hrvatskem jeziku.

Uradnikom teh uradov, ki še niso vešči temu jeziku, je dan rok leta dni, da se naučijo ta jezik. Pri poviševanju uradnikov se bo posebno gledalo na poznanje deželnih jezikov.

Važen odlok glede užigalic Družbe sv. Cirila in Metoda. Meseca julija leta 1915. je vodstvo Družbe sv. Cirila in Metoda za Istro v Opatiji izvedelo privatno, da tvrdka »Aolo« ne sme več izdelovati in razpečavati Družbenih užigalic z znano etiketo. 17. avgusta leta 1915. se je obrnilo vodstvo Družbe na imenovano tvrdko in prosilo obvestila in prepis dotične prepovedi. Tvrdka je odgovorila 25. avgusta, da nima pismene prepovedi v stvari, temveč da se ji je prepoved sporočila ustmeno pri c. kr. policijskem ravnateljstvu na Dunaju 2. junija l. 1915. in se je sestavil o stvari zapisnik. Razlog te prepovedi da je ruska trobojnica (bela-modra-rdeča), oziroma srbska (rdeča-modra-bela). Ko je Družbeno vodstvo prejelo ta odgovor, je pisalo c. kr. policijskemu ravnateljstvu na Dunaju, da ni mogoče, da bi se bila taka prepoved izdala glede Družbe sv. Cirila in Metoda za Istro, da je tvrdka »Aolo« gotovo stvar razumela napačno, ker so barve, ki se nahajajo na etiketah Družbenih užigalic, hrvatske narodne barve, drugače razpovrščene kot pa ruske in srbske. Z ozirom na to ter z ozirom na dejstvo, da se je Družbi zaradi tako tolmačene prepovedi napravljala velika škoda, je prosilo Družbeno vodstvo dunajsko policijsko ravnateljstvo, da naj pouči tvrdko »Aolo«, da se ona prepoved ne nanaša na Družbene užigalice. 24. septembra l. 1915. je o stvari pisal Družbeni predsednik, drž. poslanec prof. Spinčić ministrskemu predsedniku grofu Stürgkhu in ga prosil, da bi ukrenil potrebno, da se razveljavi ona popolnoma neutemeljena prepoved dunajskega policijskega ravnatelja. Pisal je, da se na škatljicah CM. užigalic nahaja etiketa s trobojnico hrvatskega naroda, ki že nad leto dni preliva kri za cesarja in monarhijo, s trobojnico, ki je bila nedavno pri slavnostih na Dunaju, katerim je prisostvoval tudi ministrski predsednik, izobešena na več uradnih poslopjih ter po ulicah in dvoranah. Ministrski predsednik je na to pismo odgovoril Družbenemu predsedniku 2. dne meseca junija 1915. leta potom zarazumel v stvari z ministrstvom notranjih stvari in da mu je sporočil le-ta, da je c. kr. dunajsko policijsko ravnateljstvo 2. dne meseca junija 1916. leta potom zapisnika obvestilo avstrijsko družbo za razprodajo užigalic o prepovedi, da se na etiketah **ne sme uporabljati belo-modro-rdeča, oziroma rdeče-modro bela trobojnica.** Potemtakem se prepoved nanaša na ruske in srbske narodne barve, užigalice z etiketami, kakor jih daje v promet hrvatska družba sv. Cirila in Metoda za Istro, pa ne spadajo pod to prepoved. — Drugače je seveda z užigalicami naše slovenske CMD, ki so imele etiketo s **slovenskimi** barvami, torej **belo-modro-rdečo trobojnico,** pri kateri so barve slučajno razpovrščene ravno tako, kot pri ruski trobojnici. Toda **naša slovenska trobojnica nima prav nič opraviti z rusko trobojnico, kajti naše barve so daleč starejše kot ruska trobojnica, potrjene po raznih mogočnih vladarjih naše habsburške vladarske hiše v davnih stoletjih kot barve središča slovenskega naroda, Kranjske dežele,** in zato mislimo, da bi se tudi mogla najti pot, da bi ta naša stara odavna in staroslavna trobojnica zopet našla mesto na užigalicah naše CMD, saj ima naš slovenski narod, prelivajoč že skoraj dve leti kri svojih najboljših za cesarja in domovino Avstrijo na vseh mogočih bojiščih gotovo pravico, da se sme kazati pred svetom s svojo belo-modro-rdečo, po naših avstrijskih cesarjih in kraljih potrjeno trobojnico, katere mu ravno zato ne more zabranjevati noben redarstveni odlok.

Uravnava prometa z žitom, moko in sočivjem. Izšla je cesarska naredba, ki ureja ta promet in pa izpreminja statut žitnoprometnega zavoda. Dosedaj veljavna norma od 21. junija 1915 se izpreminja v večjih točkah. Bistveno pa ostane dosedanji zistem preskrbovanja z žitom, ki se je popolnoma obnesel vkljub deloma zelo neugodno izpadli zadnji žetvi. Predvsem bo odslej preskrbovanje s sočivjem skupno z onim žita in moke. Ugotoviti se imajo nasadni prostori, uvesti na to cenitev žetve in zboljšati žetvena statistika v svrho državnega oskrbovanja. Da se dobe primerne podlage, bodo podjetniki poljedelskih obratov morali izvesti poizkusne mlatve in voditi beležke o žetvi in uspehu mlatve. Nadalje bodo morali poljedelci stavljati ponudbe vojnožitnemu prometnemu zavodu, a istodobno se deželna politična oblast pooblasti, da izda podrobne določitve glede prevzemanja zaželjenih pridelkov. Posebno bo mogla politična oblast odrediti, da v kakem določenem okolišu vsi ali več podjetnikov poljedelskih obratov skupno in v določenem času oddado določene najmanje množine (kontingente) poedinih vrst žita. Občinam ali posestnikom v poedinih političnih okrajih se predpišejo določeni mesečni kontingenti. Če kak posestnik ne bi oddal pravočasno predpisanega kontingenta, nastopi prisilno postopanje, pri čemur se ob enem cena zniža za 10 odstotkov. — Ker pa pri političnih oblastih primanjkuje osebja se nastavijo okrajni žitni nadzorniki, ki bodo morali ob nastopu službe podati zaobljubo, da bodo vestno in nepristransko izpolnjevali svoje dolžnosti. Obvezani bodo, da privatne razmere in trgovske tajnosti, o katerih so doznali, ohranijo tajne. Vojnožitni prometni urad bo odslej obstojal iz dveh poslovnih skupin: uprave in trgovske službe. To bi bile izpremembe načelne naravi. Nekatere podrobnosti navedemo jutri.

Pomemben poziv kmetovalcem »Chrudimsky Kraj« poroča, da je poljedelsko društvo za okraj Chrudim (Češko) izdalo oklic na kmetovalce, v katerem je rečeno: Vojna zadevlje vsakega državljana neizmerno. Tu treba, da drug drugemu ne otežujemo bremena, marveč olajšujemo po načelu **zdrave vzajemnosti: živi** in daj živeti! Poljedelci, dajajte se voditi po svojem čutstvu; pomislite, da se brez hrane ne more živeti, ter da vsakdo, ki živila pridržuje, nosi težko krivdo, da ogroža življenje tistih, ki jih jim krati, a pred vsem, da se zagreša na doraščajočem rodu. Tak čin zagreša tudi tisti, ki za neizogibno potrebna živila zahteva tako visoke cene, da jih večina prebivalstva enostavno ne more zmagovati, ker stalno nameščenim dohodki med vojno niso porastli. Mi odborniki poljedel. društva smo premislili položaj in se zato obračamo do vas s prošnjo, da v prijateljskem dogovoru pomagamo rešiti težko vprašanje, ki tudi pomenja zmago — zmago državljanske časti!

»V kraljestvu palčkov«, to krasno bajko, ki je dosegla tako nepričakovan uspeh pri zadnjih dveh uprizoritvah, se ponovi v petek ob 5 pop. **samo za deco** naših slovenskih tržaških šol. Vstopnina se je določila zelo nizko — 10 stot. — da lahko vsakdo prispeva po svojih močeh v ta dobrodelni in patrijotični namen.

Pošiljke knjig za vojne ujetnike. Prejeli smo: Opozarja se, da se vplačila ne **smejo** vpošiljati po poštnih nakaznicah, temveč samo po položnicah, ki jih izdaja in izpolnjuje oddelek knjigarne Skupnega osrednjega izkazovalnega urada. Razen tega se ponovno izrecno pripominja, da se knjige, ki jih vpošiljajo stranke same, **ne sprejemajo,** temveč se morajo naročati pri Skupnem osrednjem izkazovalnem uradu (Gemeinsames Zentralnachweisbüro für Kriegsgefangene, Abteilung H »Bücherstelle«), Dunaj I., Landskrongasse št. 1. — Naročene knjige se odpošiljajo **poštnine prosto** vojnim ujetnikom.

Mestna zastavljalnica. Jutri, 21. t. m., od 9. dop. do 3. pop. se bodo prodajali na dražbi nedragoceni predmeti serije 137., zastavljeni meseca marca 1915. na modre listke, in sicer od štev. 205.800 do štev. 206.600.

Nevročljive poštne pošiljatve. C. kr. poštno in brzojavno ravnateljstvo nam je doposlalo seznam tistih priporočenih in navadnih poštnih pošiljatev (tudi denarnih pisem in poštnih nakaznic), ki so bile v oddelku za nevročljive poštne pošiljatve v mesecu maju odprte, a so njih odpošiljatelji nepoznani. Seznam je priobčil uradni list »Osservatore Triestino« v polnem obsegu.

Slovenski pomorščaki pošiljajo od naše nepremagljive sinje Adrije najprisrčneje pozdrave: Anton Obreza, Bakok, Ivan Šubic, Ljubljana, Ivan Weiss, Spodnja Šiška, Jakob Marzetič, Dekani — vsi na ladji »Leopard«.

Prisrčne pozdrave našemu Trstu in okolici pošiljajo z Dunaja: Miroslav Čok, Peter Cagol, Josip Vatovec; Štefan Bala, Štefan Fontanoni, Alojz Gubiani, Alojz Miloš, Anton Hvalič.

Razno iz Ljubljane. Od začetka vojne sem se je v Ljubljani marsikaj izpremenilo. Posebno so razni glasovi hvalili Ljubljančane, da so gostoljubni napram beguncem. Ali: nekaj treba grajati: razvado nekaterih Ljubljančanov — ki pa je, po pravici povedano svojstvo mnogih Slovencev tudi drugod, ne izvzemši Trsta —, da se jih kaj rada oprijemlje tuja beseda, da kvarijo naš lepi slovenski jezik. Posebno opažamo to v tistih delih mesta, kjer so nastanjeni begunci, kar je posebno obžalovati z ozirom na dejstvo, da so ti prišli od periferije slovenske zemlje, kjer so itak že izpostavljeni vplivom drugorodcev in ki zato potrebujejo jačenja narodne zavesti in ljubezni do rodnega jezika. Še posebej velja to za mladino, ki kaj rada vpleta tujke med domačo govorico. (Kar nam piše dopisnik o vedenju laških beguncev, ne moremo priobčiti iz tehtnega razloga. Prip. ured.)

Ali je okusno meso domačih zajcev? Prejeli smo iz Ljubljane: Ko sem zadnjič zopet obiskal vojaško zajčarno pod Rožnikom, sem se s tamošnjim voditeljem dr. Voszko pogovarjal o dobroti in užitnosti mesa domačih zajcev. Čudno se mi je videlo, zakaj se ljudje tega mesa tako branijo. Dr. Voczka mi je rekel, da je temu krivo samo neutemeljeno govoričenje takih ljudi, ki še nikoli takega mesa pokusili niso, on, za svojo osebo, pa da ga mora prav posebno pohvaliti. Zajčje meso je vedno najti na Francoskem, v Belgiji in na Angleškem na jedilnih listih najboljših restavracij in hotelov. Pripravljajo ga tamkaj na najrazličneje načine in ljudstvo ga silno rado uživa kot neko posebno dobro in tečno jed. Dr. Voczka mi je nadalje pravil, da se bavi z zajčjerejo že nad 12 let ter da so on in vsi njegovi ves ta čas radi in s posebno slastjo uživali zajčje meso, kadar so ga imeli na razpolago, edino njegov oče se je temu upiral in trdil, da on takega mesa za ves svet ne bi hotel, niti mogel jesti. Kaka 3 leta pred vojsko pa se je domenil s svojimi sestrami, naj pripravijo večjega zajca kot »ogrski paprikaš« ter da nikakor ne smejo očetu povedati, kakšno meso se je v to porabilo. Stari gospod ga je jedel in je paprikaš še pohvalil. Kaj je jedel, mu seveda niso povedali. Prihodnji teden so storili isto in tudi tretji teden so s starim gospodom večerjali paprikaš. Ko je dr. Voczkin oče že tretjič jedel zajčje meso, ne da bi bil o tem kaj vedel, se je sin že smel opogumiti ter je začel hvaliti zajčje meso. Rekel mu je: »Zajčje meso je pa vendarle zelo dobro.« — »Že mogoče«, mu je odvrnil oče, »toda jaz ga ne bi mogel jesti.« — »Saj si ga vendar že pojedel«, — je rekel sin. — »Ne, nisem ga še nikoli jedel, to je nemogoče!« — »Pač, pač, današnji paprikaš je bil pripravljen od zajčjega mesa. Tudi prejšnja dva tedna si s slastjo jedel tako meso.« — »Ni mogoče,« se je začudil stari gospod. Dr. Voczka je bil na to pripravljen in je pomolil očetu pred obraz zajčjo glavo. Stari gospod je nato povedal, da je mislil, da je jedel telečje meso in je odtlej vedno največji zagovornik te vrste mesa. — Dostikrat pa izvira upiranje proti uživanju zajčjega mesa tudi odtod, ker ga ne znajo prav pripraviti. V slovenski knjižici, ki v kratkem izide, bo nekaj navodil, kako je napravljati nekatere jedi od zajčjega mesa, kdor pa hoče takih kuharskih receptov še več, naj si kupi knjižico »Lehrmeister Bibliotheke št. 334-335, Kaninchenfleischküche«, ki jo je dobiti v vsaki knjigarni za 40 pfenigov (60 vinarjev). J.

Vojno - pomožni urad političnega društva »Edinost« posluje vsak dan izvzemši nedelje in praznike od 5. do 7. zvečer v odvetniški pisarni dr. Rybaža in dr. Abrama, ulica Campanile št. 11. I. nadstropje.

ČEŠKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosákova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja **v ulici delle Poste štev. 14,** vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

:: MALI OGLASI ::

se računajo po 4 stot. besedo. Mastno tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink.

Cunje, volno, bombaž, preproge, vrvi in papir kupujem v zalogi v ulici Montorsino 2 (Rojan). 376

Žaklje vsake vrste kupuje prva slovenska trgovina, Jakob Margon, Trst, ulica Solitario 21 (pri mestni bolnišnici.) 361

Vsakovrstne žaklje kupuje J. Stebel, Trst, ulica Torrente 36. 362

Čevlje na debelo ponuja po tovarniški ceni zastopstvo in zaloga čevljev. Ulica Acquedotto 12. Pošiljatve na deželo. 373

Izgubila se je mačka amerikanske pasme bela in črna. Najditelj se prosi da jo prinese proti primerni nagradi v Barkovlje v Ribičevo gostilno. 378

Hišna z dobrimi spričevali, zdrava, lepega vedenja se sprejme takoj. Dobra plača in hrana. Pendice Scorcola 353. Villa Emilia. 517

Modistinja izvršuje vsako delo točno in elegantno po zmerni ceni. — Ulica Aleardi 493, vrata 8, Pendice Scorcola. 518

Spretna šivilja, ki zna šivati, vezati in krojiti obleke za gospe in otroke, se priporeča za delo na domu. Ulica Picardi 2, I. nadvr. št. 5. 321

Sode prazne petrolejeve, oljnate kupujem v vsaki množini. Plačam visoke cene. Kuret Settefontane 1. 375

Na debelo samo za preprodajalce. Nogavice, **sukanec,** pipe, milo, gumijeve podpetnike, razni **gumbi, denarnice,** mazilo za čevlje, **električne svetiljke,** baterije, pisemski papir kopirni **svinčniki,** zaponke, prstani rdečega križa, krema za brado, žlice, razna rezila, robci, mrežice za brke, **pletenine, srajce,** spodnje hlače, ogledala, ustnike, **razne glavnike,** zaponke „Patent Knopfe“ in drugo prodaja **JAKOB LEVI,** ulica S. Nicolo štev. 19. 62

Gospodična zmožna slovenskega, nemškega in italijanskega jezika išče službo kot uradnica ali vzgojiteljica. Sprejme tudi hišno delo, šivanje in krpanje. Prijazne ponudbe na Ins. odd. Edinosti pod „L 1916“.

Priporočljiva tvrdka.

Sveže čajno maslo.

PRODAJALNA SPECIJALITETA „ČAJNO MASLO“, Via Campanile 15 in Via Ghega 2. Najfinejša in fina namizna vrsta. 253

POZOR. POZOR.

Volnena pokrivala, rabljene bombaževe in volnene m ie, volnene nogavice in bombaževa pokrivala kupujem v veliki zalogi ul. Gelsi 5.

Neposreden trgovec.

Slovenec da Slovencu roko.

Svojo ZALOGO OGLJA

priporoča

MARTINČIČ ANTON

Trst - ulica Forni štev. 12, - Trst.

V zalogi v ulici Acquedotto 13, vogal ulice Gelsi kupujem volno, bombaž in volnena pokrivala po dnevni ceni.

Parna pralnica in likalnica

HARTMANN & C.o

Trst, ul. Zonta 8 vogal ul. Valdirivo 29

izvršuje točno in hitro vsa naročila. — Silne stvari se izvrši v 4 do 8 urah.

Zlatarnica G. Pino

Trst, ulica Canale štev. 13

Velika izbera srebrnih in zlatih ur, uhanov, prstanov, verižic itd.

Cene zmerne. Cene zmerne.

ZOBOZDRAVNIK

Dr. J. Čermák

se je preselil in ordinira sedaj v Trstu, ul. Poste vecchie 12, vogal ulice delle Poste.

Izdiranje zobov brez bolečine. Plombiranje

UMETNI ZOBJE.

Pfaff Stroj za šivanje in vezanje, pravi nemški uzorci.

Seidel & Neumann in „Singer“ Rast & Gasser

Bogata zaloga vseh potrebščin.

Mehanična delavnica za vsako popravljanje.

— Tvrdka ustanovljena leta 1878. —

FRANCESCO BEDNAR

Trst, ulica Campanile št. 19.

Emilia Ceregato

Trst Campo S. Giacomo 2

Priporoča cenjen. občinstvu svojo

trgovino pisarniških in šolskih potrebščin

Prodaja razglednic in igrač vseh vrst. Prodajajo se tudi molitveniki v slov. jeziku.

„Tržaška posojilnica in hranilnica“

registrovana zadruga z omejenim poroštvom

TRST - Piazza della Caserma št. 2, I. nad. - TRST

(v lastni hiši) vhod po glavnih stopnjicah.

POSOJILA DAJE

za vknjižbo 5 ½ %

na menice po 6%

na zastave in amortizacijo za daljšo dobo po dogovoru

ESKOMPTUJE TRGOVSKE MENICE.

HRANILNE VLOGE

sprejema od vsakega, če tudi ni ud in jih obrestuje po

4%

Večje stalne vloge in vloge na tek. račun po dogovoru.

Rentni davek plačuje zavod sam. — Vlaga se lahko po eno krono. — ODDAJA DOMAČE NABIRALNIKE) HRANILNE PUŠICE.)

Poštno hranilnični račun 16.004. TELEFON št. 952

Ima varnostno celico (safe deposits) za shrambo vrednostnih listin, dokumentov in raznih drugih vrednot, **popolnoma varno** proti ulomu in požaru, urejeno po najnovejšem načinu ter je oddaja strankam v najem **po najnižjih cenah.**

STANJE VLOG NAD 10 MILIJONOV KRON.

Uradne ure: od 9 do 12 dop. in od 3 do 5 pop. Izplačuje vsak delavnik ob uradnih urah.